

Magazine on Low External Input Sustainable Agriculture
Compilation of selected translated articles into Tamil

 LEIS
INDIA

லீசா இந்தியா
தமிழ் சிறப்பிதழ்

லீசா இந்தியா தமிழ் சிறப்பிதழ்

This issue in Tamil is a translated version of LEISA India magazine. This includes selected articles from LEISA India, originally published in English.

Address : AME Foundation
No. 204, 100 Feet Ring Road,
3rd Phase, Banashankari 2nd Block, 3rd Stage,
Bangalore - 560 085, India
Tel: +91-080- 2669 9512, +91-080- 2669 9522
Fax: +91-080- 2669 9410
E-mail: leisaindia@yahoo.co.in

LEISA India

Chief Editor : K.V.S. Prasad
Managing Editor : T.M. Radha

Translated by

Suresh Kanna. K

Translation coordination

Poornima

Administration

Rukmini G. G.

Design and Layout

M.S. Vasanth Christopher

Printing

L.S. Graphic Prints, Chennai

Cover photo

Woman carrying loads of seedlings from nursery
to the main field
Photo: Sambhav, Odisha

Different editions

- Regional Editions
Telugu, Hindi, Kannada, Marathi, Punjabi and Oriya
- Farming Matters
The Global edition in English
- LEISA Revista de Agroecologia
The Latin American edition in Spanish
- LEISA India
The Indian edition in English
- AGRIDAPE
The West African edition in French
- Agriculturas, Experiencias em Agroecologia
The Brazilian edition in Portuguese

The editors have taken every care to ensure that the contents of this magazine are as accurate as possible. The authors have ultimate responsibility, however, for the content of individual articles.

The editors encourage readers to photocopy and circulate magazine articles.

Supported by MISEREOR,
Published by AME Foundation

லீசா என்பது குறைந்த வெளியீடு பொருள் மற்றும் நிலைத்த வேளாண்மை என்பதன் சுருக்கமாகும். சுற்றுச்சூழலுக்கு உகந்த வழிகளில் உற்பத்தியையும், வருமானத்தையும் பெருக்க விரும்பும் உழவர்களுக்கு தொழிற்நுட்ப மற்றும் சமூக ரீதியிலான வாய்ப்புகளை உள்ளடக்கியதாகும். லீசா என்பது உள்ளூர் வள ஆதாரங்கள் மற்றும் இயற்கையின் போக்குகளை அளவுடன் பயன்படுத்தி தேவைப்படும் போது பாதுகாப்பான அளவு வெளியீடு பொருட்களை திறன்பட கையாள்வதாகும். லீசா என்பது ஆண் மற்றும் பெண் உழவர்களை, அந்த சமூகத்தை சுயபலம் மிக்கவர்களாகவும், சக்தி மிக்கவர்களாகவும் மாற்றி அதன்மூலம் அவர்களின் எதிர்காலத்தை தங்கள் சொந்த அறிவு, திறமை,மதிப்பீடு, கலாச்சாரம் மற்றும் அமைப்புகளை அமைக்க உதவுவதாகும். லீசா என்பது மாறிவரும் சூழல்கள் மற்றும் தேவைகளுக்கு ஏற்ப உழவர்கள் மற்றும் இதர பங்குதாரர்களின் திறமைகள், பங்கேற்பு அணுகுமுறைகள் மூலம் பலப்படுத்துவதாகும். லீசா என்பது பாரம்பரிய அறிவையும், அறிவியல் பூர்வமான அறிவையும் இணைத்து அதன்மூலம் கொள்கை உருவாக்கத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு சாதகமான சூழலை உருவாக்குவதாகும். லீசா என்பது ஒரு கருத்து, ஒரு அணுகுமுறை மற்றும் விவேகமான செய்தி.

மிசெளரியர் என்பது வளர்ச்சி ஒத்துழைப்பிற்காக, ஜெர்மனி நாட்டில் உள்ள கத்தோலிக்க பாத்திரியார்களால் 1958 ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்ட ஓர் நிறுவனமாகும். மிசெளரியர் கடந்த 50 வருடங்களுக்கும் மேலாக ஆப்பிரிக்கா, ஆசியா மற்றும் லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் ஏழ்மை ஒழிப்பதற்கான போராட்டத்தில் தன்னை அர்பணித்து பணியாற்றி வருகிறது. மதம், நாகரீகம், பாலினம் என்ற எந்த வேறுபாடில்லாமல் மனித குலத்தின் தேவைக்கு தனது உதவியை அளித்து வருகிறது.

ஏழை மற்றும் பின்தங்கிய மக்கள், தாங்களாக துவக்கும் எந்த ஒரு முயற்சிக்கும் ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும் என்று நம்புகிறது. உள்ளூர் கூட்டாளிகளுடன், குறிப்பாக கிருத்துவ கோயில்களோடு தொடர்புடைய நிறுவனங்கள், அரசு சாரா நிறுவனங்கள், சமூக இயக்கங்கள், ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் போன்றவற்றோடு இணைந்து பணியாற்றுவதை விரும்புகிறது. பயனாளிகளோடு இணைந்து, அதன் கூட்டாளிகள் உள்ளூர் வள மேம்பாட்டு முறைகளில் உதவியும், திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தியும் வருகின்றனர். இவ்வழியாகவே, மிசெளரியர் தனது கூட்டாளிகளுடன் இணைந்து தொடர்ச்சியாக மாறிவரும் சவால்களை எதிர்கொள்கிறது. www.misereor.de; www.misereor.org

ஏ.எம்.இ பவுண்டேஷன் குறைந்த வெளியீடு பொருள் மூலம் இயற்கை வள ஆதாரங்கள் மேலாண்மைக்காக பாரம்பரிய அறிவையும், புதிய கண்டுபிடிப்பு தொழிற்நுட்பங்களையும் ஒன்றிணைத்து நிலைத்த வாழ்வாதாரப் பணிகளை பெருக்குவதில் ஈடுபட்டு வருகிறது. ஏ.எம்.இ பவுண்டேஷன் வேளாண்மையில் மாற்றுக்களையும், அறிவையும் பெருக்குவதிலும், பயிற்சிகள் அளிப்பதிலும், வளர்ச்சி பணிகளில் ஈடுபட்டு வரும் நிறுவனங்களோடு தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதிலும், அனுபவங்களை பகிர்ந்து கொள்வதற்கும், தக்காண பீடபூமி பகுதிகளில் சிறு குறு உழவர்கள் மத்தியில் பணியாற்றி வருகிறது.

ஏ.எம்.இ நிறுவனம் ஆர்வமுள்ள விவசாயக் குழுக்களுடன் பல கிராமங்களில் மாற்று விவசாய முறைகளை பெருக்கவும், நடைமுறைப்படுத்தவும் பணி செய்து வருகிறது. இந்த பகுதிகள் இயற்கை வேளாண் முறைகளை கொண்டுவர முயற்சிக்கும் மற்றும் நடைமுறைப்படுத்தி கொண்டு வரும் தன்னார்வக் குழுக்கள் மற்றும் கூட்டமைப்புகளுக்கு கற்றுக்கொள்ளும் இடங்களாகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. www.amefound.org

அறக்கட்டளையின் அறங்காவலர்கள்:

திரு. சிரஞ்ஜீவ் சிங், IAS - தலைவர்
முனைவர். வித்தல் ராஜன் - உறுப்பினர்
முனைவர். எம். மஹாதேவப்பா - உறுப்பினர்
முனைவர். என்.ஜி. ஹெக்-டே - உறுப்பினர்
முனைவர். டி.எம். தியாகராஜன் - உறுப்பினர்
பேராசிரியர். வி. வீரபத்திரையா - உறுப்பினர்

திரு. பி.கே. சிவராம் - பொருளாளர்
முனைவர். ஏ. ராஜன்னா - உறுப்பினர்
முனைவர். வெங்கடேஷ் தகத் - உறுப்பினர்
முனைவர். ச்மிதா ப்ரேம்சந்தர் - உறுப்பினர்
திரு. கே.வி.எஸ். பிரசாத் - செயல் இயக்குனர்

4 விதர்பா பகுதியில் மண் வளத்தை புதுப்பித்தல்

பிரிட்டி ஜோசி

7 இயற்கையுடன் கற்றுக்கொள்ளும் மதிய உணவு

சுத்ரீந்தர் சர்மா

10 வழிகாட்டும் பிர்பாம்ன் பழங்குடியின பெண்கள்

சரோஜ் குமார் பட்நாயக்

13 முன்னின்று வழிநடத்துதல்

அல்லு நாராயணம்மாவின் கதை

ரஞ்சிதா குமரன் மற்றும் சிவ கிருஷ்ண பாபு

17 செம்மை நெல் சாகுபடி: பெண்களின் வாழ்வை மாற்றியமைக்கும் ஒரு நடைமுறை சபர்மதி டிக்கி

அன்பிற்குரிய வாசகர்களே,

உயிர்ச்சூழல் விவசாயத்தில் பெண்களின் பங்கும், அது அவர்களை சுயபலமிக்கவர்களாக்கும் வகையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது போன்றவற்றை சிறப்பு செய்திகளாக தாங்கிவரும் இந்த இதழை சமர்ப்பிப்பதில் நாங்கள் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இந்த இதழ் கிராமப்புற உற்பத்தியாளர்கள் மற்றும் நகர்ப்புற நுகர்வோர் இடையே இணைப்பை ஏற்படுத்த உருவாகி வரும் முயற்சிகளையும் சிறப்பு செய்திகளாக கொண்டு வருகிறது.

பெண்கள் பொருளாதார ரீதியாகவும், சமூக ரீதியாகவும் மேம்பாடு அடைந்தவர்களாகும் போது அவர்கள் சாதகமாக மாற்றங்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு ஆற்றல் கொண்ட படையாகவும் உருவாகின்றனர். இந்த இதழில் அல்லு நாராயணம்மா என்கிற ஒரு பெண் விவசாயி அவருக்கு கிடைத்த சிறிய வெளி உதவியை கொண்டு தன்னை நிலைத்த விவசாயத்தில் பலருக்கும் ஒரு முன் மாதிரியாக மாற்றியுள்ள கதை இந்த இதழில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மேற்கு வங்காளத்தின் தொலை தூர பழங்குடி கிராமத்தில் 30 பெண் விவசாயிகள் வேளாண்மைக்கு தேவையான திறமைகளை பெற்றதோடு மட்டுமல்லாமல் தலைமைத்துவ பண்புகளை பெற்ற அனுபவம் பெண்கள் தங்களை அவர்களின் குடும்பத்திற்காக மட்டுமல்லாது அவர்களின் கிராமத்திற்கும் முடிவு எடுப்பவர்களாக கண்டறிய வைத்துள்ளது.

பங்கேற்பு கற்றல் மற்றும் செயல்பாடுகளில் தகுந்த அணுகுமுறைகள் மேற்கொள்வது விவசாயிகளை குடிமக்களோடு அவர்களின் வாழ்வாதாரம் மற்றும் கலாச்சாரத்தை நிலைநிறுத்த வேண்டிய பல்லுயிர் தன்மைக்கான மறு இணைப்பை ஏற்படுத்த உதவும் என்பதை சகுணா பாக் நிரூபித்துள்ளார்.

தங்களின் தொடர்ந்த ஒத்துழைப்பை நாங்கள் எதிர்நோக்குகிறோம். இந்த இதழை தங்களின் மற்ற விவசாய நண்பர்கள் படித்து பயன்பெறு வேண்டும் என நீங்கள் விரும்பினால், அவர்களின் முழுமையான அஞ்சல் முகவரியை எங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கவும். அவர்களுக்கு இந்த இதழை மகிழ்ச்சியோடு அனுப்பி வைக்கிறோம்.

அனைவரும் இனிய புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள்.

ஆசிரியர்

இயற்கையுடன் கற்றுக்கொள்ளும் மதிய உணவு

சுத்ரீந்தர் சர்மா

வேலை செய்து கொண்டே மதிய உணவு என்பது ஒரு வகையான முறை, ஆனால் கற்றுக்கொள்ளும் மதிய உணவு என்பது நகரத்தில் உள்ளவர்களை உணவு உற்பத்தி செய்வோரோடு இணைப்பு ஏற்படுத்தும் நோக்கத்தோடு, அதாவது ஒவ்வொரு விவசாயியும் ஒரு நண்பரை தேடுவது என்ற நோக்கில் கிராம-நகர்புற உறவுகளை புதுப்பிக்கும் ஒரு புதுமையான முறையாகும்.

7

முன்னின்று வழிநடத்துதல்

அல்லு நாராயணம்மாவின் கதை

ரஞ்சிதா குமரன் மற்றும் சிவ கிருஷ்ண பாபு

பெண்கள் பொருளாதார மற்றும் சமூக ரீதியாக அதிகாரம் பெறும் போது அவர்கள் சாதகமான மாற்றங்களுக்கு ஆற்றல் மிக்க சக்தியாக உருவெடுக்கின்றனர். இங்கு கூறப்பட்டுள்ள அல்லு நாராயணம்மாவின் கதை அவருக்கு நிலைத்த வேளாண்மையின் மீது கொண்ட ஆர்வம் குறித்த பயணத்தில் நம்மை அழைத்து செல்கிறது.

13

விதர்பா பகுதியில் மண் வளத்தை புதுப்பித்தல்

பிரிட்டி ஜோசி

விதர்பா, விவசாயிகளின் தற்கொலைக்கு பெயர் போன பகுதி. இருப்பினும் அதிர்ஷ்டவசமாக சில விவசாயிகள் இயற்கை வேளாண்மை முறையால் தங்கள் நிலத்தின் மண் வளத்தை வெற்றிகரமாக புதுப்பித்துள்ளனர். அவர்களில் சுபேஷ் சர்மாவும் ஒருவர்.

அனைத்து உயிர்களுக்கும், அனைத்து உணவுகளுக்கும் மூலாதரமாக இருந்தபோதிலும், மண் என்பது மிகவும் குறைவாக புரிந்து கொள்ளப்பட்ட ஒரு பொருளாக இருப்பது மிகவும் விந்தையானது. மகாராஷ்டிராவின் விதர்பா பகுதியில் நிறைய விவசாயிகள் அளவுக்கு அதிகமான இரசாயன உரங்களையும், பூச்சிக்கொல்லிகளையும் பயன்படுத்தி மண் வளத்தை இழந்து வேளாண்மையை செய்ததால் தொடர்ச்சியாக பயிர் இழப்பை சந்தித்தனர். விதர்பா, விவசாயிகளின் தற்கொலைக்கு பெயர் போன பகுதி. இருப்பினும் அதிர்ஷ்டவசமாக சில விவசாயிகள் இயற்கை வேளாண்மை முறையால் தங்கள் நிலத்தின் மண் வளத்தை வெற்றிகரமாக புதுப்பித்துள்ளனர். அவர்களில் சுபேஷ் சர்மாவும் ஒருவர்.

விதர்பா பகுதியின் யவத்மால் மாவட்டத்தில் இருக்கும் இயற்கை விவசாயி சுபேஷ் சர்மா 1975 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மையை இரசாயன முறைகளில் செய்ய துவக்கினார். ஆரம்ப காலகட்டத்தில் அவர் நல்ல மகசூல் பெற்றிருந்தாலும், 1986 ஆம் ஆண்டிற்கு பிறகு நிலம் தனது உற்பத்தி திறனை விரைவாக இழந்து அவர் கடுமையான பயிர் இழப்பு சந்தித்தார். 1996 ஆம் ஆண்டில் அவர் விதைகள், மண், நீர், பயிரிடும் முறைகள் மற்றும் கூலியாட்கள் மேலாண்மை போன்றவற்றோடு கூடிய இயற்கை வேளாண்மைக்கு கவனம் செலுத்த ஆரம்பித்தார். கால்நடைகள், மரங்கள், பறவைகள் மற்றும் பயிர் சாகுபடி ஆகிய நான்கும் வேளாண்மையை நிலைத்ததன்மை பெறச் செய்வதற்கான முக்கியமான காரணிகள் என்பதை அவர் உறுதியாக நம்பினார். மண்ணை வளப்படுத்துவதற்கு சர்மா சில தொழில்நுட்பங்களை பயன்படுத்தினார். அவை உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தி நல்ல முடிவுகளை தந்தது.

மண் வளத்தை மேம்படுத்தும் முறைகள்

தொழுஉரத்தை மேம்படுத்துதல்: ஒரு பசுவானது மூன்று ஏக்கர் நிலத்திற்கு தேவையான மண் வளத்தை அளிக்க வல்லது என சர்மா கூறுகிறார். மேம்படுத்தப்பட்ட உரத்தை சர்மா 3 டன் தொழுஉரத்தோடு 800 கிலோ வண்டல் மண் அல்லது மரத்தடியில் உள்ள வளமான மண்ணோடு கலந்து

சர்மா தனது பசுமை பண்ணையில்

தயாரிக்கிறார். பறவைகளின் எச்சங்கள் மற்றும் இலை மட்குகள் விழுந்து மட்குவதால் மரத்திற்கு அடியில் உள்ள மண்ணில் நுண் தாவரங்கள் மற்றும் ஊட்டச்சத்துக்கள் அதிகம் காணப்படும். எனவே மரத்திற்கு அடியில் உள்ள மண்ணை இதற்கு மிகவும் உகந்ததாகும். இந்த கலவையுடன் 100 கிலோ துவரை மற்றும் கொடிகள் (பருப்பு வகைகளை பதப்படுத்தப்பட்டபின் செய்யும் தொழிற்சாலைகளில் கழிவாக கிடைக்கும் கொடிகள்), இவற்றோடு 2 லிட்டர் கடலை எண்ணை சேர்த்து முழுவதுமாக கலக்க வேண்டும். இதனுடன், 25 கிலோ வெல்லம் கரைத்த கரைசலை சேர்க்க வேண்டும். இந்த கலவையானது தண்ணீர் தெளிக்கப்பட்டு 2 மாதங்களுக்கு குவியலாக வைக்கப்பட வேண்டும். இந்த குவியலானது தண்ணீர் தெளிக்கப்பட்டு 1 மாதம் கழித்து மேலும் கீழும் புரட்டி கொடுக்க வேண்டும். முழுமையாக மட்கிய மட்குஉரம் 1 மாதம் கழித்து தயாராகிவிடும். ஒரு கைப்பிடி மட்குஉரத்தை ஒவ்வொரு செடியின் வேர் பகுதியில் அல்லது விதைகளை போடும் போது பயன்படுத்தப்படும் துளைகருவி மூலம் போட வேண்டும். அது மண்ணையிறக்கை சத்துப் பொருட்கள், அதிக அளவில் நுண்தாவர சத்துகள், மற்றும் பருப்பு வகைகளின் மாவு மற்றும்

மண் உருவாவது குறித்த அடிப்படை அறிவியலை விவசாயி புரிந்து கொள்ளவது மிகவும் இன்றியமையாதது.

வெல்லத்தோடு கலந்து மண்ணில் புரதச் சத்து மற்றும் சர்க்கரை சத்தை கொடுத்து நுண்ணுயிரிகளின் செயல்பாட்டை வேகப்படுத்தி மண்ணை வளப்படுத்தி கொடுக்கிறது.

இவரின் இரண்டாவது உரமிடுதல் தொழில்நுட்பம் என்பது திரவ உரமான கோ-சஞ்சீவக் தயாரிப்பதாகும். இது குளிர் காலத்தில் நீர்பாசனத்திற்கு பாய்ச்சப்படும் நீரோடு சேர்த்து மண்ணில் இடுவதாகும். இது புதிதாக போடப்பட்ட 10 கிலோ பசுஞ்சாணத்தோடு, 10 லிட்டர் கோமியத்தையும், 1 கிலோ பருப்பு மாவையும் 250 கிராம் வெல்லத்தையும் கலந்து தயாரிப்பதாகும். இந்த கலவையானது 50 லிட்டர் தண்ணீரோடு கலந்து 8-10 நாட்களுக்கு நொதிப்பதற்கு வைக்கப்பட வேண்டும். இறுதியாக தயாரிக்கப்படும் கரைசலானது 200 லிட்டர் தண்ணீரோடு கலக்கப்பட்டு நிலத்திற்கு நீர்பாசனம் கொடுக்கும் போது சேர்த்து விட வேண்டும். இந்த கலவையானது 1 ஏக்கர் நிலத்திற்கு போதுமானது. மண்ணில் நுண்ணுயிரிகளின் செயல்பாடு அதிகரித்து தாவரங்களுக்கு தேவைப்படும் சத்துக்களை நீரில் கரையக்கூடிய வடிவில் கொடுத்து மண்ணை புதுப்பிக்க உதவுகிறது. சர்மாவின் பண்ணையில் இருந்து எடுக்கப்படும் ஒரு கைபிடி மண்ணில் நூற்றுக்கணக்கான மண்புழுக்களை காணலாம்.

பசுந்தாள் உரம் அல்லது பசுங்கலவை: வளமில்லாத நிலத்தில் சர்மா துவரையை முதல் பயிராக விதைத்தார். துவரை வரிசைக்கு இடையில் பசுங்கலவை கலந்து விதைத்தார். பசுங்கலவைக்கு அவர் பயன்படுத்தும் விதைகள் கீழ்க்கண்டவற்றில் அடங்கும்.

1. இருவித்திலை தாவர விதைகளான பச்சையிர்/ உளுந்து (2கிலோ) பீன்ஸ் (2கிலோ), துவரை (2கிலோ) போன்றவை சம அளவில்
2. ஒருவித்திலை தாவரங்களான கம்பு (500 கிராம்), சோளம் (500 கிராம்) மற்றும் மக்காச் சோளம் (3 கிலோ) போன்றவை

அட்டவணை 1

பல்வேறு பயிர்களில் இருந்து கிடைத்த மகசூல் மற்றும் வருவாய்

பயிரிடப்பட்ட பயிர்கள்	ஒரு ஏக்கரில் உற்பத்தி திறன்	விலை (ரூபாய்)	உத்தேச மொத்த வருமானம்	செலவினங்கள் (விழுக்காட்டில்)
சேவாலி பீன்ஸ்	30 குவிண்டால்	30/ கிலோ	90000	25
பச்சை வெங்காயம்	150 குவிண்டால்	10 / கிலோ	150000	40
வெந்தயம்	30 குவிண்டால்	10 -20 கிலோ	60000	30
பாலக்கீரை	30 குவிண்டால்	20-30/ கிலோ	75000	25
கொத்தமல்லி இலை விதை	60 குவிண்டால் 4 குவிண்டால்	10/ கிலோ 150 /கிலோ (விதையாக)	60000 60000	30 10
கோதுமை	14-15 குவிண்டால்	40/ கிலோ	60000	30
கொண்டைகடலை	10 குவிண்டால்	3500/ குவிண்டால்	35000	10
பூசணி	10 டன் /ஏக்கர்	15/ கிலோ	150000	20

3. எண்ணெய்வித்து பயிர்களான எள் (100 கிராம்), சோயாபீன்ஸ் அல்லது நிலக்கடலை அல்லது சூரிய காந்தி (900 கிராம்)

மேற்குறிப்பிடப்பட்ட விதைகளை முழுவதுமாக கலந்து துவரை பயிரிடப்பட்டுள்ள வரிசைக்கு மத்தியில் மழைக்காலத்தில் விதைக்க வேண்டும். 50 முதல் 55 நாட்கள் வளர்ச்சிக்குபின் கலந்து விதைக்கப்பட்டுள்ள செடிகளில் இலைதழைகளை அறுத்து துவரைப் பயிர் போடப்பட்டுள்ள வரிசையில் மூடாக்காக பரப்பி விடவேண்டும். ஒரே மாதங்கள் கழித்து இந்த பசுந்தழைகள் பாதி மக்கிவிடும். அவற்றை கலப்பை கொண்டு மண்ணுக்கு புரட்டி கொடுக்க வேண்டும். இது மண்ணிற்கு தேவையான இயற்கை சத்துக்களை கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் நிலத்தில் களைகள் வளர்வதை தடுத்து மண்ணிற்கு ஈரத்தன்மையை நீண்ட காலம் பிடித்து வைத்துக்கொள்வதற்கும் உதவும்.

சர்மா பருப்புக்கை பயிர்களை பயிர் சுழற்சி முறையாக கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் மண்வளத்தை கூட்டுகிறார். இவர் பயறுவரை பயிருடன் பட்டத்தின் முதல் பயிராக துவங்குகிறார். தாவரங்களில் இருந்து கீழே விழும் இலைதழைகள் மண்ணில் இயற்கை வளத்தை கூட்டுதோடு வேர் முடிச்சுகள் தழைச்சத்தை கூட்டுகிறது. ஒரே நிலத்தில் இவரின் பயிரிடும் முறையானது கீழ்க்கண்டவாறு.

- (1) சேவாலி - ஜீன் முதல் செப்டம்பர் வரை
- (2) வெந்தயக்கீரை, பச்சை வெங்காயம் - அக்டோபர் முதல் நவம்பர் வரை
- (3) கோதுமை - நவம்பர் முதல் மார்ச் வரை
- (4) பூசணி - ஏப்ரல் முதல் ஜீன் வரை

ஒவ்வொரு வருடமும் இவர் ஒன்றுமுதல் 2 ஏக்கர் நிலத்தில் துவரை சாகுபடி செய்கிறார். இம்முறையின் மூலம் கீழே விழும் இரண்டு அங்குலம் வரை மண்ணில் விழுந்து இயற்கை சத்துக்களை அளிக்கிறது.

கொத்தமல்லி பயிரானது நிலத்தில் பயிரிடுவதால் அவரது பண்ணையின் உயிர்ச்சூழல் சமநிலையில் இருக்கிறது. இளம் இலைகள் உடைய கொத்தமல்லி பயிரில் இருந்து வீசும் வாசமானது பூச்சிகளை விரட்டுவதற்கு உதவுகிறது. இரண்டாவதாக கொத்தமல்லியின் வெள்ளைநிற பூக்கள் தேனீக்களை அவரது பண்ணையை நோக்கி கவர்ந்து இழுக்கிறது. இதன் மூலம் அயல் மகரந்த சேர்க்கை நடைபெற்று நல்ல விதைகளை உருவாக்க உதவுகிறது.

மண் வளத்தை மேம்படுத்தும் தொழில்நுட்பங்களையும் தாண்டி, வேளாண்மையை நிலைத்த தன்மை கொண்டதாக சர்மா அவர்கள் நிறையதொழில் நுட்பகளை பயன்படுத்துகிறார். எடுத்துக்காட்டு: மண் அரிப்பை தடுப்பதற்கும் மண்ணில் ஈரப்பிடிப்பு தன்மையை கூட்டுவதற்கும் வரப்பு அமைத்து விதைக்கும் முறையை (மேட்டுப்பாத்தி) பின்பற்றுகிறார். நீர் சேமிப்பதற்காக பண்ணையின் வரப்பு ஓரங்களில் பள்ளங்களை வெட்டியுள்ளார். பூச்சிகளை விரட்டுவதற்காக கொத்தமல்லி மற்றும் மர்ரிகோல்டு போன்ற பயிர்களை பயிரிடுகிறார். பண்ணையை சுற்றி நிறைய மரங்களை வளர்த்து காற்று தடுப்பான்களாக மண் அரிமானத்தை தடுப்பதற்காக பயன்படுத்துகிறார்.

அவருடைய 13 ஏக்கர் பண்ணையில் இருந்து 18 முதல் 20 லட்சம் ரூபாய் நிகர வருமானமாக

பெறுகிறார். இவற்றில் 50 விழுக்காடு லாபம் கிடைப்பதாக அவர் கூறுகிறார். (அட்டவணை 1)

முடிவுரை

உலகமயமாக்கப்பட்ட இன்றைய வேளாண் சூழலில் எங்கு பார்த்தாலும் இரசாயன வேளாண்மையே பரவி இருக்கிறது. இந்த சூழ்நிலையில் சுபேஷ் சர்மா போன்ற விவசாயிகள் பல பேர் ஊக்கம் அளிப்பவர்களாக உள்ளனர். மண்ணின் தன்மையை உணர்ந்து கொண்டு இது போன்ற தொழில்நுட்பங்களை முயற்சித்து பார்க்கும் விவசாயிகள் இவ்வலகிற்கு கூறுவது என்னவெனில் ஆரோக்கியமான மண் வளத்தை கூட்டுவதற்கும் பண்ணையின் நிலைத்த தன்மைக்கும் வேளாண் உயிர்ச்சூழலை பாதுகாத்தலே ஒரே வழி என்பதுதான்.

Priti Joshi

Director, National Organization for Community Welfare,
2, Jajodia Layout, Shrinivas colony,
Wardha, Maharashtra - 442001.
E-mail: Priti1266@gmail.com

மூலம்: லீசா இந்தியா, டிசம்பர் 2015, வால்யூம் 17, இதழ் 1

www.leisaindia.org

A website for learning and sharing experiences on LEISA practices

Main Features

- Space to share your LEISA experience.
- A source for LEISA practices followed by farmers.
- An archive of LEISA India magazines—English edition and regional editions (Kannada, Tamil, Hindi, Telugu, Oriya, Punjabi and Marathi)
- Photos and videos on LEISA practices.
- Interesting cases of people following LEISA practices.

Follow us on Facebook: www.facebook.com/Leisaindiamag

Follow us on Twitter: [@LeisaIndia](https://twitter.com/LeisaIndia)

இயற்கையுடன் கற்றுக்கொள்ளும் மதிய உணவு

சுதர்ந்தர் சர்மா

வேலை செய்து கொண்டே மதிய உணவு என்பது ஒரு வகையான முறை, ஆனால் கற்றுக்கொள்ளும் மதிய உணவு என்பது நகரத்தில் உள்ளவர்களை உணவு உற்பத்தி செய்வோரோடு இணைப்பு ஏற்படுத்தும் நோக்கத்தோடு , அதாவது ஒவ்வொரு விவசாயியும் ஒரு நண்பரை தேடுவது என்ற நோக்கில் கிராம-நகர்புற உறவுகளை புதுப்பிக்கும் ஒரு புதுமையான முறையாகும்.

உன்னுடைய அற்புதமான மதியஉணவை நீ எப்படி பெறுகிறாய்? அது கிடைத்துவிடுவது உன்னால் வாங்கிவிட முடிவதாலா அல்லது யாரோ சிலர் அதற்காக வேலை செய்து உற்பத்தி செய்து கொடுத்து விடுவதாலா? உனது உணவு எங்கிருந்து வருகிறது என்று நீ நினைக்கிறாய் மற்றும் அந்த உணவு எங்கிருந்து தொடர்ந்து எதிர்காலத்திலும் வரும் என நினைக்கிறாய்? இது போன்ற கேள்விகள் அச்சுறுத்துவதைக் காட்டிலும், மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தின் உள்ள கர்ஜட் தாலுக்காவில் மும்பை மற்றும் பூனா போன்ற மாநகரங்களில் இருந்து 2 மணி நேர பயண தூரத்தில் உள்ள சகுனா பாக் என்கிற வேளாண் தொடர்பான சுற்றுலாவிற்கு வரும் நூற்றுக்கணக்கான வார இறுதி நாட்களில் வரும் சுற்றுலாப் பயணிகளை கவர்ந்திழுக்கிறது.

கடந்த இருபதாண்டுகளுக்கு முன் இது பொது மக்களின் கவனத்திற்கு வர துவங்கியதிலிருந்து, இந்த 50 ஏக்கர் பண்ணையானது ஒரு நிலையான நீரோட்டம் போல் ஒவ்வொரு வார இறுதியிலும் வேளாண்மையின் பல்வகை இயங்கு நிலைகளை புரிந்து கொள்வதற்கும், ஒய்வோடு கற்றலையும் இணைத்து கொள்ள விரும்பும் 400 நகர்புற மக்களை வரவைக்கிறது. வார வாரம் வேளாண்மையிலே விழுந்து கிடக்கும் அருகாமை கிராமங்களில் உள்ள 60 இளைஞர்களின் மூலம் சுற்றுலாவிற்கு வரும் ஆண்கள் , பெண்கள், குழந்தைகள் குழுக்களுக்கு ஒரு பின்புல உதவியை செய்து வருகின்றனர்.

ஒரு காலத்தில் முதல் முறையாக வந்த சுற்றுலா பயணிகளுக்கு பல்வேறு வகையான பாம்புகளை பிடிப்பது காட்டுவதற்கு பெயர் போன இடமாக இருந்த பண்ணையானது ஒரு கட்டாந்தரையாக இருந்த நிலை மாறி கற்றுக்கொள்ளும் ஆய்வகமாக மாற்றினார் சந்திரசேகர் பத்சால்வே. கடந்த சில ஆண்டுகளில் ஒய்வெடுக்ககும், கற்றுக்

பசுஞ்சோலைக்கு நடுவே மாட்டுவண்டியில் பயணம்

சுற்றுலாப் பயணிகள் நெல் நாற்று நடுவதை கற்றுக் கொள்கின்றனர்.

சகுனா பாக் நடைமுறைப்படுத்திய முறைகள் மற்றும் அணுகுமுறைகள் பங்கேற்பு கற்றல் மற்றும் செயல்பாடுகளாக இருந்ததால் விவசாயிகளையும், குடிமக்களையும் அவர்களின் உயிரினப் பன்மயத்தோடு கொண்டிருந்து தொடர்புகளை மறுபடியும் ஏற்படுத்தி அவர்களின் கலாச்சாரத்தையும், வாழ்வாதாரத்தையும் நிலைநிறுத்துவதற்கு உதவியுள்ளது.

நீர் விளையாட்டு சிறப்பு ஈர்ப்பை ஏற்படுத்துகிறது.

கொள்வதற்கும், களிப்புற்று மகிழ்வதற்குமான தளமாகி கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற எல்லைகளை இணைக்கும் தளமாக உருவெடுத்தது.

சகுனா பாக் நிலையானதை (பண்ணை உற்பத்தி பொருள்) நிலையற்றதோடு (கிராமப்புற சூழல்) இணைத்து சுற்றுச்சூழல் சேவைக்கு காசளிக்கும் ஒரு விந்தையான மாதிரியாகும் என்று பத்சால்வே விளக்குகிறார். பறவைகளை கவனிப்பதற்கும், நீர் விளையாட்டுகள் விளையாடுவது மற்றும் மீன் பிடிப்பதில் இருந்து வேளாண்மையை கற்றுக் கொள்ளும் வரையில் சுற்றுலா பயணிகள் உணவு உற்பத்தியில் உள்ள விசயங்களை கற்றுக் கொள்வதோடு மட்டுமல்லாமல் எப்படி வெளிப்புற அழுத்தங்கள் வேளாண்மையை மதிப்பு இல்லாத ஒரு தொழிலாக பார்க்க வைக்கப்படுகிறது என்பது குறித்து அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது.

வேளாண்மையில் தொடர்ந்து வரும் சரிவு மாற்றியமைக்க, விவசாயிகளுக்கு வேளாண்மையில் நம்பிக்கையை மீண்டும் ஏற்படுத்தவும், நகர்புறத்தை நோக்கி கிராம மக்கள் இடம் பெயரும் போக்கை மாற்றியமைப்பது இன்றியமையாதது. சகுனா பாக்கை வந்து பார்ப்பது இரண்டு வழிமுறைகளில் செய்யப்படுகிறது. சுற்றுலா பயணிகளை இயற்கைக்கு அருகே அழைத்து வரும் போது, அவர்கள் விவசாயிகளோடு நடத்தும் கலந்துரையாடல்கள் விவசாயிகள் தங்களுக்கு தொடர்பில்லாத பகுதிகளில் இருந்து பாராட்டுகளை சம்பாதிக்க முடிகிறது. பாராட்டுகள் நம்பிக்கை ஒளியை ஏற்படுத்துவதற்கு மட்டுமன்றி மரியாதையையும் கூட மீண்டும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறது என்கிறார் பத்சால்வே.

வேளாண்மையை ஒரு சுயமரியாதையான தொழிலாக மாற்றியமைத்து பண்ணை இந்த வேளாண் சுற்றுலா மையமாக உருவாக்குவதுதான் இதற்கு பின் உள்ள முக்கிய விசயமாகும். அண்மைக் காலமாக

வேளாண்மை என்பது தரம் குறைவான ஒரு தொழிலாக கருதப்பட்டு வந்த சூழலில், சகுனா பாக் வேளாண்மையின் சமூக அந்தஸ்தை மேலும் உயர்த்தியுள்ளது.

சகுனா பாக் நடைமுறைப்படுத்திய முறைகள் மற்றும் அணுகுமுறைகள் பங்கேற்பு கற்றல் மற்றும் செயல்பாடுகளாக இருந்ததால் விவசாயிகளையும், குடிமக்களையும் அவர்களின் உயிரினப் பன்மயத்தோடு கொண்டிருந்து தொடர்புகளை மறுபடியும் ஏற்படுத்தி அவர்களின் கலாச்சாரத்தையும், வாழ்வாதாரத்தையும் நிலைநிறுத்துவதற்கு உதவியுள்ளது. விவசாயிகளை விரிவாக்க செயல்பாடுகளில் ஈடுபட வைத்து நிலைத்த வேளாண் செயல்பாடுகளை கொண்டு செல்வது மட்டுமல்லாது, வேளாண் சுற்றுலா போன்ற பொருளாதார மதிப்பு மிக்க வேலைகளும் கூட முக்கியமானது என்பதை இந்த செயல்பாடு பிரதிபலிக்கிறது. சகுனா பாக்கில் கிடைக்கும் மொத்த வருமானத்தில் 40 விழுக்காடு வேளாண் சுற்றுலாவில் இருந்து கிடைக்கிறது.

நாட்டின் மிகவும் உட்பகுதியில் உள்ள வேளாண் சமூகங்கள், நகர்புறங்களில் உள்ள மக்களோடு கலந்துரையாடி தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி கொள்வது மிகவும் இன்றியமையாதது. இந்த கலந்துரையாடலுக்கும், ஒருவருக்கொருவர் மகிழ்ச்சியடைவதற்கும் வேளாண் சுற்றுலா சிறந்த தளத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறது. விவசாயிகளிடத்தில் உபரியாக உள்ள அவர்களின் திறமையானது வார இறுதியை பயன்படுத்திக் கொள்ளவும், அதன் வாயிலாக வார நாட்களில் அவர்களின் நல்ல நேரத்தை வேளாண் வளர்ச்சிக்கும் பயன்படுத்தி கொள்ள முடிகிறது. இங்ஙனம், விவசாயி தனது வழக்கமான கடும் பணிகளை மாற்றியமைத்துக் கொண்டு, வாரத்தின் இறுதியில் சிலவற்றை செய்வதற்கு எதிர்நோக்க வைத்துள்ளது. விவசாயிகளோடு நேரடியாக நகர்புற மக்கள் ஈடுபடும் போது உணவு எப்படி உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது

என்பதை கற்றுக் கொள்ளவும், அதன்படி தங்களின் உண்ணும் பழக்கத்தில் மாற்றியமைத்துக் கொள்ளவும் உதவுகிறது. அவர்களின் ஈடுபாடு என்பது நேரடியாக பண்ணையில் இருந்து பொருட்களை கொள்முதல் செய்வதிலிருந்து விவசாயிகளுடன் என்ன உற்பத்தி செய்ய வேண்டும், எப்படி உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் எனவும், இடுபொருட்களான உழைப்பு, அறிவு மற்றும் நிதி போன்றவற்றை கொடுப்பது குறித்தும் பேச முடிகிறது.

வேளாண் சுற்றுலாவில் அதன் முக்கியமான தொடர்புகளை உருவாக்கியதால், சகுனா பாக் தற்போது அடுத்த நிலையான நகர்புற சுற்றுலா பயணிகளோடு தன்னை ஈடுபடுத்தி கொள்ளும் அளவிற்கு சென்று விட்டது. ஒரு புதிய, புதுமையான கருத்தாக்கமாக “விவசாய நண்பரை கண்டுபிடி” என்பது தொடங்கப்பட்டு, ஆர்வமுடைய சுற்றுலா பார்வையாளர்கள் விவசாயிகளோடு இணைக்கப்பட்டு, ஒருவருக்கொருவர் நீண்ட கால நம்பிக்கையையும் கட்டமைத்துக் கொள்கின்றனர். கிராமப்புற மற்றும் நகர்புற தொடர்புகளை கட்டமைக்க, விவசாயிகள் மற்றும் நகர்புற மக்கள் இடையே “கற்றுக்கொள்ளும் மதிய உணவு” என்னும் கருத்தாக்கத்தை மீண்டும் நிலை நாட்ட இது ஒரு புதிய ஆரம்பம்.

For more details on Saguna Baug, visit www.sagunabaug.com

Dr Sudhirendar Sharma works at The Ecological Foundation in New Delhi, India and researches and writes on agriculture and related development issues.

E-mail: sudhirendarsharma@gmail.com

மூலம்: லீசா இந்தியா, ஜூன் 2015, வால்யூம் 17, இதழ் 2

Issues and Themes of LEISA INDIA Published in English 2000-2016

- V.2,No.1,2000 - Desertification
- V.2,No.2,2000 - Farmer innovations
- V.2,No.3,2000 - Farming in the forest
- V.2,No.4,2000 - Monocultures towards sustainability
- V.3,No.1,2001 - Coping with disaster
- V.3,No.2,2001 - Go global stay local
- V.3,No.3,2001 - Lessons in scaling up
- V.3,No.4,2001 - Biotechnology
- V.4,No.1,2002 - Managing Livestock
- V.4,No.2,2002 - Rural Communication
- V.4,No.3,2002 - Recreating living soil
- V.4,No.4,2002 - Women in agriculture
- V.5,No.1,2003 - Farmers Field School
- V.5,No.2,2003 - Ways of water harvesting
- V.5,No.3,2003 - Access to resources
- V.5,No.4,2003 - Reversing Degradation
- V.6,No.1,2004 - Valuing crop diversity
- V.6,No.2,2004 - New generation of farmers
- V.6,No.3,2004 - Post harvest Management
- V.6,No.4,2004 - Farming with nature
- V.7,No.1,2005 - On Farm Energy
- V.7,No.2,2005 - More than Money
- V.7,No.3,2005 - Contribution of Small Animals
- V.7,No.4,2005 - Towards Policy Change
- V.8,No.1,2006 - Documentation for Change
- V.8,No.2,2006 - Changing Farming Practices
- V.8,No.3,2006 - Knowledge Building Processes
- V.8,No.4,2006 - Nurturing Ecological Processes
- V.9,No.1,2007 - Farmers Coming together
- V.9,No.2,2007 - Securing Seed Supply
- V.9,No.3,2007 - Healthy Produce, People and Environment
- V.9,No.4,2007 - Ecological Pest Management
- V.10,No.1,2008 - Towards Fairer Trade
- V.10,No.2,2008 - Living soils
- V.10,No.3,2008 - Farming and Social Inclusion
- V.10,No.4,2008 - Dealing with Climate Change
- V.11,No.1,2009 - Farming Diversity
- V.11,No.2,2009 - Farmers as Entrepreneurs
- V.11,No.3,2009 - Women and Food Sovereignty
- V.11,No.4,2009 - Scaling up and sustaining the gains
- V.12,No.1,2010 - Livestock for sustainable livelihoods
- V.12,No.2,2010 - Finance for farming
- V.12,No.3,2010 - Managing water for sustainable farming
- V.13,No.1,2011 - Youth in farming
- V.13,No.2,2011 - Trees and farming
- V.13,No.3,2011 - Regional Food System
- V.13,No.4,2011 - Securing Land Rights
- V.14,No.1,2012 - Insects as Allies
- V.14,No.2,2012 - Greening the Economy
- V.14,No.3,2012 - Farmer Organisations
- V.14,No.4,2012 - Combating Desertification
- V.15,No.1,2013 - SRI: A scaling up success
- V.15,No.2,2013 - Farmers and market
- V.15,No.3,2013 - Education for change
- V.15,No.4,2013 - Strengthening family farming
- V.16,No.1,2014 - Cultivating farm biodiversity
- V.16,No.2,2014 - Family farmers breaking out of poverty
- V.16,No.3,2014 - Family farmers and sustainable landscapes
- V.16,No.4,2014 - Family farming and nutrition
- V.17,No.1,2015 - Soils for life
- V.17,No.2,2015 - Rural-urban linkages
- V.17,No.3,2015 - Water-lifeline for livelihoods
- V.17,No.4,2015 - Women forgoing change
- V.18,No.1,2016 - Co-creation of knowledge
- V.18,No.2,2016 - Valuing underutilised crops
- V.18,No.3,2016 - Agroecology-Measurable and sustainable
- V.18,No.4,2016 - Stakeholders in agroecology

வழிகாட்டும் பிர்பாம்ன் பழங்குடியின பெண்கள்

சரோஜ் குமார் பட்நாயக்

மேற்கு வங்காளத்தில் உள்ள தொலைதூர பழங்குடி குக்கிராமத்தில் உள்ள 30 பெண் விவசாயிகள் ஒரு இணைப்புக் குழுவாக சேர்ந்ததனால் வேளாண்மைக்கு தேவையான திறமைகளை பெற்றதோடு மட்டுமல்லாது, தலைமைத்துவ பண்புகளையும் கற்றுக் கொண்டனர். படிப்படியாக இந்த பெண்கள் அவர்களை தங்கள் குடும்பத்திற்கு மட்டுமல்லாது அவர்களின் கிராமங்களுக்கும் முடிவெடுக்கும் நபர்களாக கண்டறிந்தனர்.

அருகாமையில் உள்ள கல்குவாரிகளில் வெடிக்கும் சத்தங்கள் ஒரு அமைதியான மலைப்பிரதேசத்தின் நில அமைப்பு பாதிப்படைய செய்கிறது. சூரியன் மெதுவாக மறையும் போதும், வெப்பமான வறண்ட காற்று உங்களை இன்னும் அசௌகரியத்தை உணர செய்கிறது. ஆனால் ஒரு பழங்குடி பெண்கள் குழுவிடமிருந்து அவர்களின் கூட்டு காய்கறி வளர்க்கும் தோட்டத்தில் அது தினந்தோறும் முனைப்பாக இருக்கும் நேரம்.

“நிலம் வறண்டு இருப்பதால் ஒவ்வொரு நாளும் காய்கறி செடிகளுக்கு தண்ணீர் விட வேண்டும். உண்மையில் இந்த நிலம் இதற்கு முன் எப்போதும் சாகுபடி செய்யாத பொட்டல் நிலமாகும்” என்கிறார் மேற்கு வங்காளத்தின் பிர்பாம் மாவட்டத்தை சேர்ந்த தொலைதூர பழங்குடி கிராமமான டிடுல்பாண்டியில் உள்ள பெண்கள் இணைப்புக்குழுவின உறுப்பினரான 55 வயது மக்லு ஹம்பிரன்.

இந்த செடிகளுக்கு கூடுதல் கவனம் தேவை. இவைகளுக்கு முட்டுக் கொடுக்க வேண்டிய தேவை உள்ளது. இல்லாவிட்டால், தண்டுகள் உடைந்து பழங்கள் தரையை தொட்டு அதனால் பழுப்பதற்கு முன்பே அழுகிவிடும், என்பதை இயற்கை முறையில் அவர் வளர்த்த சிறிய செடியில் இருந்த தக்காளி பழங்கள் மேல் தூசினால் துடைத்துக் கொண்டே தெரிவிக்கிறார்.

இணைப்புக்குழுவை சேர்ந்த சாறுமணி என்பவர் இடையே வந்து சொல்கிறார், “இந்த நிலத்தில் 2013 ஆம் ஆண்டு நாங்கள் வேளாண்மையை துவக்கினோம். இதுவரை பல வகையான காய்கறிகளை எங்களால் வளர்க்க முடிந்தது. நாங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறோம், ஏனென்றால் எங்களின் கடின உழைப்பானது எங்களுக்கு நிறைய

கூட்டுப் பண்ணையில் பெண்கள் பயிர் வளர்ப்பில் ஈடுபடுகின்றனர்.

தந்தது. எங்களின் குடும்பத்திற்கான தேவை போக மீதி பயிர்களை சந்தையில் எங்களால் விற்க முடிகிறது.”

இந்த பன்னிரண்டு நபர்களை கொண்ட இணைப்புக்குழுவானது, இந்தப் பகுதியில் ஆக்ஷன் ஏய்டு இந்தியாவின் செயலாடுகளில் ஒரு பகுதியாக அமைக்கப்பட்டது. இதில் பெரும்பாலானோர், சமூக மற்றும் பொருளாதார மட்டத்தில் இருக்கும் பாரம்பரிய பழங்குடி குழுவான சாந்தால் சமூகத்தை சேர்ந்தவர்கள். பொதுவாக இவர்கள் நிலமற்ற விவசாய கூலிகள். ஆனால் இந்த பகுதி மிகவும் வறட்சிக்கு இலக்கானதாக இருப்பதாலும், வேளாண்மை என்பது பெருமளவு பருவ மழையை நம்பி இருப்பதாலும் வேளாண்மை தொடர்பாக வேலை வாய்ப்புகள் கிடைப்பது அரிதாக உள்ளது. சொந்த நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் கூட அவை சிறிய நிலப்பரப்பாக இருப்பதாலும், அதற்கு நிறைய இடுபொருட்கள் செலவு இருப்பதாலும் அவர்களால் பயிரிட முடிவதில்லை. இந்த சவால்கள் பெரும்பாலும் இவர்கள், கடந்த வருடங்களில் அந்தப் பகுதியில் முளைத்திருக்கும் கல்குவாரிகள் மற்றும் கிரவுர்களில் ஆபத்தான சூழ்நிலை வேலை செய்யும் நிலைக்கு தள்ளிவிடப்படுகிறார்கள்.

கூட்டுப் பண்ணையில் பெண்கள் காய்கறி வளர்ப்பதற்கு ஆண்கள் உதவி செய்கின்றனர்

கூட்டு வேளாண்மையின் தோற்றம்

கிராம மக்களோடு ஆக்ஷன் ஏய்டு இந்தியா மற்றும் உள்நூர் நிறுவனமான சுரல் கிராமப்புற பகுதிக்கான சேவை மையம் (சி.எஸ். ஆர். ஏ) நடத்திய கலந்தாய்வுகளில், “கூட்டு வேளாண்மை” என்பது குறைந்துவரும் வாழ்வாதார நிலைகளை ஓரளவிற்கு மீட்டெடுக்க உதவும் என்பது கண்டறியப்பட்டது. உள்நூர் மக்களும் பயன்படுத்தப்படாமல் உள்ள சிறிய நிலப்பரப்புகளை ஒன்றிணைத்தால் அது ஒரு பெரிய கூட்டு ஆதாரமாக, சாகுபடியை துவக்குவதற்கு உதவும் என்று உணரத் தொடங்கினர்.

கூட்டு வேளாண்மைக்கு சமூகத்தில் உள்ள மக்களை தரிசாக பயன்படுத்தப்படாமல் உள்ள நிலத்தில் ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்பதை புரிந்து கொள்ள செய்வது கடினமாக எங்களுக்கு இருக்கவில்லை. நாங்கள் மேலும் அவர்களை இயற்கை வேளாண்மை மற்றும் அதனை செய்வதில் பெண்கள் முன்னின்று நடத்த வேண்டும் என்பதை தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்தோம் என்கிறார், சி.எஸ். ஆர். ஏ வின் மேலாளர் பிரதீன் பிஸ்வாஸ்.

இந்த கிராமத்தில் ஒரு இணைப்புக்குழுவை உருவாக்குவதற்கு 12 பெண்கள் முன் வந்தனர். ட்டுல்பாண்டியைப் போலவே, மேலும் இரண்டு

பெண்கள் இணைப்புக்குழுக்கள் சமூகங்களிடம் நடத்திய கலந்தாய்வுகள் வழியாக பல கிராமங்களில் அமைக்கப்பட்டது. இணைப்புக்குழுக்கள் உருவான பின்பு, சி.எஸ். ஆர். ஏ மற்றும் ஆக்ஷன் ஏய்டு இணைந்து இந்த குழுக்களுக்கு பங்கேற்பு முறை திட்டமிடல், முடிவுகள் எடுத்தல், பயிர் தேர்வு மற்றும் இயற்கை உரங்கள் மற்றும் இதர இடுபொருட்கள் தயாரிப்பில் பயிற்சிகளை நடத்தின.

இந்த முயற்சியின் ஆரம்பக் கட்டத்தில் குழுக்கள் விதை உள்பட மற்ற இடுபொருட்கள் செலவினங்களுக்காகவும், நிலத்திற்கு தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கான பம்பு செட் அமைப்பதற்கும் ரூ. 16000 செலவிடப்பட்டனர். முதல் தடவை அவர்கள் பாரம்பரிய கருவிகள் மற்றும் இயற்கை உரங்களை பயன்படுத்தி நிலத்தில் சாகுபடியை மேற்கொண்டனர். அவர்களின் பங்களிப்பாக, குடும்பங்களில் உள்ள ஆண் உறுப்பினர்கள் உழவு மற்றும் குறுக்கு உழவை பல முறை நிலத்தில் மேற்கொண்டனர். பிறகு பல வகையான காய்கறி விதைகள் விதைக்கப்பட்டன.

அவர்கள் அந்தந்த பருவகாலங்களில் விளையம் காய்கறிகள் மற்றும் கீரைகளோடு பயிரிட ஆரம்பித்தனர். ஆண்டின் இறுதியில் மக்லுவை

ஐக்கிய நாடுகளின் உணவு மற்றும் வேளாண்மை நிறுவனத்தின்படி, ஆண்களுக்கு பயன்பாட்டில் உள்ள அதே அளவு வள ஆதாரங்கள் பெண்களிடம் இருந்தால் வேளாண்மையில் மகசூல் என்பது 20-30 விழுக்காடு அதிகரித்து இந்த உலகெங்கிலும் பட்டினியால் இருக்கும் 150 மில்லியன் மக்களை அதிலிருந்து விடுவிக்கலாம்.

தலைமையாக கொண்ட குழு இணைப்புக்குழுவின் அடிப்படை நோக்கமான தங்களின் குடும்பத்தின் உணவு தேவை போக காய்கறிகளை விற்றதில் ரூ. 25000 வருமானம் பெற்றனர். அடுத்த வருடங்களில் அவர்கள் மேலும் சில காய்கறிகளை நெல்பயிரோடு சேர்த்து சாகுபடி செய்தனர். அவர்களின் வருமானம் ரூ. 50000 ஆக உயர்ந்தது. அதனை அவர்கள் தங்களுக்குள் சமமாக பிரித்து கொண்டனர். இதே போல் மற்ற இணைப்புக்குழுக்களும் வருமானம் ஈட்டினர். இந்த வருடம், மகசூல் மற்றும் வருமானம் கடந்த வருடத்தை காட்டிலும் மேலும் இரட்டிப்பாகும் என அக்குழுக்கள் நம்புகின்றனர்.

“எங்களுக்கு அது ஒரு புதிய ஆரம்பம். நாங்கள் எங்களின் சொந்த நிலத்தில் எங்களுக்காக சேர்ந்து வேலை செய்வோம் என ஒரு போதும் நினைத்ததில்லை. எங்களின் பயிர்களில் முதலில் காய்கள் காய்த்த அந்த நாளை பார்த்ததில் இருந்து எங்களின் உணர்வுகளை அடக்க முடியவில்லை. எங்கள் அனைவருக்கும் அது ஒரு மறக்க முடியாத நாள்” என்று மகலு நினைவு கூறுகிறார்.

“எனது சொந்த கட்டுப்பாட்டில் உள்ள ஒரு வேலையில் நான் ஈடுபட்டுள்ளேன் என்பதால் முதல் முறையாக என்னைப் பற்றி நானே பெருமையாக உணர்கிறேன். நாங்கள் அனைவரும் கடினமான வேலையை செய்து எங்கள் பயிர்களை பாதுகாத்தோம். தற்போது குழந்தைகள் தினமும் பல வகையான ஊட்டச்சத்துக்கள் மிக்க காய்கறிகளை பெறுகிறார்கள்” என்கிறார் சாரமணி.

இந்த செயல்பாட்டில் மிக முக்கியமான வெளிப்பாடு என்னவென்றால் இந்த பகுதியில் 30 பெண் விவசாயிகள் உருவாகி இருப்பதாகும். திட்டத்தின் குழுவிடம் இருந்து தொடர்ந்து கிடைத்துவரும் ஆதரவு மற்றும் வழிகாட்டுதல்களினால், வேளாண்மைக்கு தேவையான திறமைகளை இந்த இணைப்புக்குழுக்கள் பெற்றதோடு, அவர்கள் தலைமைத்துவ பண்புகளையும் கற்றுக் கொண்டனர். படிப்படியாக இந்த பெண்கள் அவர்களை தங்கள்

குடும்பத்திற்கு மட்டுமல்லாது அவர்களின் கிராமங்களுக்கும் முடிவெடுக்கும் நபர்களாக கண்டறிந்தனர்.

எதிர்காலத் திட்டம்

அவர்களின் பரிசோதனைகளுக்கு கிடைத்த வெற்றியை தொடர்ந்து, இந்த நிறுவனமானது தற்போது இதனை அவர்கள் பணி செய்யும் மற்ற பகுதிகளுக்கும் விரிவாக்கம் செய்ய திட்டமிட்டுள்ளனர். விதை வங்கிகள் அமைத்தது, நிலத்தை சுற்றி மழை நீரை அறுவடை செய்வதற்காக பள்ளங்களை தோண்டியது மற்றும் காட்டு விலங்குகளிடமிருந்து பயிர்களை காப்பதற்காக புதிய நடவடிக்கைகள் அண்மையில் எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அண்மையில் எடுக்கப்பட்ட ஆய்வின்படி பிர்பாம் பகுதியில் 14,854 ஹெக்டேருக்கும் மேற்பட்ட நிலங்கள் தரிசாக இருக்கின்றது. இந்த நிலங்கள் பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்படாத நிலங்களாக இருக்கின்றன. சி.எஸ். ஆர். ஏ இந்த பயன்பாட்டில் இல்லாத தரிசு நிலங்களை கூட்டு மற்றும் நிலைத்த வேளாண்மை மூலம் உற்பத்திக்கு கொண்டு வர விரும்புகிறது. “நாங்கள் வேளாண்மையை குடும்பத்தை அடிப்படையாக கொண்ட அணுகுமுறையாக மாற்றி இந்த பகுதியில் உள்ள இடம் பெயர்வு பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வாக கொண்டு வர யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்”, என்கிறார் பிரிடன்.

நமது நாட்டின் வேளாண் உற்பத்திக்கு பெண்கள் பெருமளவில் பங்களிக்கின்றனர், ஆனால் அவர்கள் இன்னும் முறைப்படி விவசாயிகளாக அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. இந்த கருத்து போக வேண்டும் என நாங்கள் விரும்புகிறோம் என்கிறார், ஆக்ஷன் எய்டு இந்தியாவின் நிலம் மற்றும் வாழ்வாதார அறிவுக்கான மையத்தின் தலைவர் பி. ரகு. ஐக்கிய நாடுகளின் உணவு மற்றும் வேளாண்மை நிறுவனத்தின்படி, ஆண்களுக்கு பயன்பாட்டில் உள்ள அதே அளவு வள ஆதாரங்கள் பெண்களிடம் இருந்தால் வேளாண்மையில் மகசூல் என்பது 20-30 விழுக்காடு அதிகரித்து இந்த உலகெங்கிலும் பட்டினியால் இருக்கும் 150 மில்லியன் மக்களை அதிலிருந்து விடுவிக்கலாம்.

Saroj Kumar Pattnaik

Communications Manager

Action Aid India

R-7, Hauz Khas Enclave, New Delhi - 110016

E-mail: sarojskp1@gmail.com

saroj.pattnaik@actionaid.org

மூலம்: லீசா இந்தியா, டிசம்பர் 2015, வால்யூம் 17, இதழ் 4

நாராயணம்மா வரிசைக்கு ஏற்ப நெல் நாற்றை நடுகின்றார்.

முன்னின்று வழிநடத்துதல் அல்லு நாராயணம்மாவின் கதை

ரஞ்சிதா குமரன் மற்றும் சிவ கிருஷ்ண பாபு

பெண்கள் பொருளாதார மற்றும் சமூக ரீதியாக அதிகாரம் பெறும் போது அவர்கள் சாதகமான மாற்றங்களுக்கு ஆற்றல் மிக்க சக்தியாக உருவெடுக்கின்றனர். இங்கு கூறப்பட்டுள்ள அல்லு நாராயணம்மாவின் கதை அவருக்கு நிலைத்த வேளாண்மையின் மீது கொண்ட ஆர்வம் குறித்த பயணத்தில் நம்மை அழைத்து செல்கிறது.

அல்லு நாராயணம்மாவிற்கு உள்ள ஒரே சொத்து 3 ஏக்கர் வறண்டு போன நிலம். இதில் பாதி நிலப்பரப்பில் மானாவாரியில் நெற்பயிர் பயிரிடப்படுகிறது. மீதம் உள்ள நிலத்தில் மிகவும் குறைவான மகசூல்

கொடுக்கும் மா மரங்கள் உள்ளன. பண்ணையில் இருந்து கிடைக்கும் வருமானம் என்பது முற்றிலும் சிறியது. குடும்பத்தின் வருமானத்திற்கு மிகப்பெரிய வருமானம் என்பது கூலி வேலைக்கு, குறிப்பாக

மகாத்மா காந்தி தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்பு உறுதியளிப்பு திட்டம் மூலம் கிடைப்பதுதான். அவரின் கணவர் கிராமத்தில் உள்ள மற்றவர்களோடு சேர்ந்து குஜராத் மாநிலத்திற்கு கிணறு ஆழப்படுத்தும் பணிகளை மேற்கொள்ள இடம் பெயர்ந்து சென்றுவிடுவார். குடும்பத்தை பாதுகாக்கும் முழு பொறுப்பும் இவருடையது. இதுதான் ஆந்திர பிரதேச மாநிலத்தில் ஸ்ரீகாக்குலம் மாவட்டத்தில் உள்ள ராஜம் மண்டலில் உள்ள ஜீ சி பள்ளி கிராமத்தில் உள்ள அல்லு நாராயணம்மா மற்றும் அவரது குடும்பத்தின் நிலை.

வி.எப்.ஏ மூலம் கை கொடுக்கப்பட்ட உதவி

ஆர். எப். பீ.ஐ. ஜெ (நிலையன்ஸ் பவுண்டேசன் - பாரத் இந்தியா சூடோ), கிராமப்புற மாற்றம் என்கிற திட்டம் ஜீ சி பள்ளி என்ற கிராமத்தில் சுயசார்புடைய மற்றும் நிலைத்த மாதிரிகளுக்கான முழுமையான தொலைநோக்கு பார்வையோடு கூடிய வளர்ச்சியை கொண்டு துவங்கப்பட்டது. 2010 ஆம் ஆண்டு துவங்கிய இந்த திட்டத்தில் ஆர். எப். ஏ வேளாண் குடும்பங்களுக்கு அவர்களை ஏழ்மையிலிருந்து வெளிக் கொண்டு வருவதையும், வேளாண்மையை உறுதியான வாழ்வாதாரத்திற்கான வழியாக இலக்காக கொண்டும் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

2009-10 ஆம் ஆண்டில் ஜீ. சி பள்ளி கிராமத்தில் உள்ள விவசாயிகள் யுகாண்தார் கிராம விவசாய சங்கம் என்ற அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. குடும்பத்தின் பிரதிநிதிகளாக ஆண் மற்றும் பெண் (அதாவது கணவன் மற்றும் மனைவி) ஒவ்வொருவரும் அமைப்பின் உறுப்பினர்களாக சேர்க்கப்பட்டனர். குடும்பத்தின் உறுப்பினர்கள் இரட்டை உறுப்பினர்களை உறுதிப்படுத்துவதில் பாலின தடைகளை உடைப்பதற்காக மட்டுமன்றி, வளர்ச்சிப் பணிகளில் பெண்கள் பங்கேற்பை மற்றும் தலைமைப் பொறுப்புகளை எடுப்பதற்கும் செயல்படுத்தியது. சக விவசாயிகள் அனைவரும் வி.எப்.ஏ வில் சேர்வதை தெரிந்து கொண்ட பின், நாராயணம்மாவும் தானாகவே அவ்வமைப்பின் உறுப்பினராக சேர்ந்தார். முதல் வருடத்தின் செயல்பாடுகளில் குறைவான ஆர்வம் இருந்த போதிலும், அவர் தொடர்ந்து கூட்டங்களில் பங்கேற்றார். பெண்களின் துரிதமாக பங்கெடுப்பை அதிகரிக்க யுகாண்தார் வி.எப்.ஏ பெண்கள் முன்னேற்றம் தொடர்பாக பயிற்சிகளை ஏற்பாடு செய்தது. பயிற்சிகள் தானாக கூட்டங்களில் பங்கேற்கும் பெண் உறுப்பினர்கள் மத்தியில் சாதகமான அம்சங்களை வெளிப்படுத்தி குறைந்த பட்சம் மாதம் ஒருமுறை கூட்டத்தில் வி.எப்.ஏ செயல்பாடுகளை பகிர்ந்து கொள்ளவும், முக்கியமான பங்காற்றவும் உதவியது.

உயிர்ச்சூழலுக்கு உகந்த வேளாண்மை - கருத்தாக்கத்தில் இருந்து செயல்முறைக்கு நகர்த்தியது

மேம்படுத்தப்பட்ட உந்துதலோடு நாராயணம்மா வி.எப். ஏ வை தனது தரிசு நிலத்தை சாகுபடி நிலமாக மாற்றுவதற்கும், வேளாண்மையை நிலையான வருமானம் தரும் ஒரு தொழிலாக மாற்றவும் ஆதரவு கோரி அணுகினார். நிலைத்த வேளாண் தொழிற்நுட்பங்கள் தொடர்பான பயிற்சிகளிலும் அவர் ஆர்வமுடன் பங்கேற்றார். வேளாண்மைக்கும் அதன் வாழ்வாதாரத்திற்கும் மண் ஆரோக்கியத்தை மேம்படுத்துவதே மிக முக்கியமான அம்சம் என்பதை உறுதியாக நம்பினார்.

தனது ஆர்வத்தின் காரணமாக நாராயணம்மா நிலைத்த வேளாண் தொழில்நுட்பங்களில் சிறந்த பயிற்சி பெற்று தேறினார். அவர் மண் மாதிரிகளை சேகரிப்பதிலும், மண் பரிசோதனை அறிக்கைகளை ஆய்வு செய்வதிலும், விதை முளைப்புத்திறன் பரிசோதனை, விதை நேர்த்தி, இயற்கை இடுபொருட்களான பஞ்சகாவியா, வேப்பிலை கரைசல் மற்றும் ஜீவாமிர்தம் போன்றவற்றை தயாரிப்பதிலும் தேர்ச்சி பெற்றார்.

இயற்கை இடுபொருட்களை தயாரிப்பதில் உள்ள சூத்திரங்களை அவரின் உன்னிப்பான முயற்சிகளால் செய்து பார்த்து அவற்றை தனது நெல் வயலுக்கு பயன்படுத்தியது நல்ல முடிவுகளை தந்தது. வறட்சியான சூழலிலும் அவரின் நாற்றங்கால் பாதிப்பு அடையாமல் தப்பி பிழைத்தது. இது அவரை இடுபொருட்களுக்கான செலவினங்களை குறைப்பதற்கான உத்வேகத்தை அளித்தது. அவர் தனது பண்ணையில் இரசாயன பூச்சிக் கொல்லிகள் மற்றும் உரங்களின் பயன்பாட்டை குறைத்து அதன் வாயிலாக நிலைத்த மற்றும் உயிர்ச்சூழலுக்கு உகந்த தொழிற்நுட்பங்களை நோக்கி முன்னேற்றம் காண தொடங்கினார். அவரின் செல்வாக்கினால், பெண் உறுப்பினர்கள் குழுவாக வந்து இயற்கை உரங்கள் தயாரிக்கும் முறைகளை அவர்களின் பயிற்சுக்கு தேவைப்படும் வகையில் பயன்படுத்த தொடங்கினர். இந்த முயற்சியானது பெண்கள் தங்களுக்கு நல்ல உறவுகளை வளர்த்துக் கொள்ளவும், வி.எப்.ஏ வை ஒரு பலமான மற்றும் நிலையான அமைப்பாக கட்டமைக்கவும் உதவியது.

எப்போதும் முடிவுறாத அவரின் கற்றுக்கொள்ளும் ஆர்வம் நிலைத்த வேளாண் தொழிற்நுட்பங்கள் தொடர்பான அனைத்து பயிற்சிகளிலும் அவரை கலந்து கொள்ள வைத்தது. நெல் பயிரில் நிலைத்த தொழிற்நுட்பங்களை கற்று, அவற்றை மற்ற தாவர சூத்திரங்களோடு பயன்படுத்தி கொள்ளவும் செய்தார்.

நாராயணம்மா விதை உற்பத்தியை மேற்கொள்கிறார்

அவர் வரிசை நடவு செய்து அதில் சான்றளிக்கப்பட்ட விதைகளை பயன்படுத்தி அதன் வாயிலாக நெல் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டது ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. வி.எப். ஏ அமைப்புக்குள்ளும், மற்ற பக்கத்து நண்பர்களுக்கும் இரசாயன பயன்படுத்தாத உயிர் சீ குழலுக்கு உகந்த வேளாண் மையை பின்பற்றுவதில் எடுத்துக் காட்டாக நின்றார்.

உயிர் சீ குழலியலோடு வேலை செய்வது தனது குடும்பத்திற்கும், கிராமத்திற்கும், சுற்றுச்சூழலுக்கும் பயனளிக்கக்கூடியது என்பதை அவர் ஆழமாக நம்புகிறார். அவரது தொடர்ச்சியான முயற்சிகள் ஒரு ஹெக்டேருக்கு 16-18 குவிண்டால்/ஏக்கர் என்ற முந்தைய நிலையில் இருந்து ஒரு ஹெக்டேருக்கு 24 குவிண்டால் என அமோக விளைச்சல் கிடைத்தது. அவரது நிகர வருமானம் ரூ.850 லிருந்து ரூ. 16450 ஆக அதிகரித்து அது அவரின் குடும்ப உறுப்பினர்களையும் இந்த வேலையில் இணைத்து கொள்ள வைத்தது. தரிசாக கிடைந்த நிலம் குடும்பத்தின் நுகர்வுக்கு தேவைப்படும் பயறு வகை பயிர்கள் மற்றும் இதர உணவு பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் அளவிற்கு முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது.

பயிர் உற்பத்தியை தாண்டி

வெளிச்சந்தையை நம்பியிருப்பதை குறைப்பதற்காக வி.எப்.ஏ ஆதரவளித்த ஒரு முக்கியமாக செயல்பாடு விவசாயிகள் தங்களின் சொந்த விதைகளை தாங்களே உற்பத்தி செய்வதாகும். விதை பரவலாக்கத்தில் உள்ள தொழிற்நுட்ப அம்சங்களில்

அளிக்கப்பட்ட பயிற்சிகளை எடுத்துக் கொண்ட விதை உற்பத்தியாளர்களில் இவரும் ஒருவர். விதை உற்பத்திக்காக ஒதுக்கி செய்த ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் இவர் 27 குவிண்டால் விதை விளைச்சலை பெற்றார். இந்த விதைகள் வி.எப்.ஏ அமைப்பின் 68 உறுப்பினர்கள் 90 ஏக்கரில் நெல் பயிரிட விதையாக (எம். டி. யு -1001 ரகம்) கொடுக்கப்பட்டது. இது கிராமத்தின் மொத்த விதைத் தேவையில் 50 விழுக்காடாகும்.

அவரின் ஆர்வம் இரண்டாவது வருடத்திலே அவரை வி.எப்.ஏ வின் செயற்குழுவின் உறுப்பினராக தேர்ந்தெடுக்க வைத்தது. அவர் சக விவசாயிகளுக்கு இயற்கை வேளாண் தொழிற்நுட்ப சூத்திரங்கள் குறித்து விழிப்புணர்வு ஊட்டுவதிலும், அவர்கள் மத்தியில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதிலும் பெரும் பங்கு வகித்தார். மற்ற விவசாயிகளுக்கு தனது அறிவை அவர் பகிர்ந்து கொள்ள ஆரம்பித்து பயிற்சி அளித்தார். அவரின் ஆர்வத்திற்கு அங்கீகாரம் அளிக்கும் விதமாக உயிர் சீ குழலுக்கு உகந்த

“முன்பு கிராமத்தில் உள்ள கத்திரி மற்றும் பீன்ஸ் மட்டுமே உண்டோம்.

ஆனால் தற்போது, 10 வகை காய்கறிகளை, வீட்டு மேற்கூரையில், மிக குறைந்த செலவில் உற்பத்தி செய்து உண்கிறோம்” என்று நாராயணம்மா கூறினார்.

வேளாண் முறைகள் குறித்த அவரின் அறிவை மாவட்ட அளவிலான கூட்டங்கள், வேளாண் அறிவியல் மையங்களில் நடக்கும் தொழிநுட்ப அமர்வுகள், ஆத்மா மற்றும் விவசாய பயிற்சி மையங்களில் வாய்ப்புகள் வழங்கப்பட்டது.

வி.எப். ஏ யின் செயல்படும் பெண் உறுப்பினராக இருப்பதால் உணவு உத்திரவாதம் மற்றும் ஊட்டச்சத்து உத்திரவாதம் போன்ற கருத்துகளை மையமாக கொண்ட கூட்டங்களை ஒருங்கிணைக்கும் பொறுப்புகளை அவர் அமைப்பில் உள்ள மற்ற உறுப்பினர்களோடு சேர்ந்து எடுத்தார்.

அவர் மேலும் தனது நிபுணத்துவத்தை மாடித் தோட்டம் அமைப்பதில் செயல்படுத்தி தனது குடும்பத்தின் காய்கறி தேவையை பூர்த்தி செய்யுமளவிற்கு வளர்த்துக் கொண்டார். வீட்டுத் தோட்டங்களை அமைப்பதில் முன்னோடி பங்கை ஆற்றி குடும்பங்களுக்கு போதுமான ஊட்டச்சத்துக்கள் கிடைப்பதை உறுதி செய்தார். கிட்டத்தட்ட 7-12 வகையான காய்கறிகள் வளர்க்கப்பட்டு உறுப்பினர்களால் தினசரி நுகரப்பட்டது.

அவரது அறிவு மற்றும் கடினமான உழைப்பு அவரை வி.எப்.ஏ யின் உறுப்பினர் என்பதில் இருந்து துணைத் தலைவர் அளவிற்கு உயர்த்தியது. அவர் செயற்குழுவை தொடர்ந்து கூட்டங்கள் ஏற்பாடு செய்து பிரச்சனைகளை புரிந்து கொள்ளவும், வி.எப்.ஏ யின் வளர்ச்சி குறித்த விசாலமான முன்னோக்குடன் செல்வதற்கான வழிகளை திறமையாக வளர்த்து கொண்டார். அவர் தனது சக உறுப்பினர்களோடு இணைந்து கொண்டு வந்த ஒரு மிக முக்கியமான சமூக மாற்றம் என்பது ஜீ.சி பள்ளி கிராமத்தில் சாராயம் விற்கப்படுவதை தடை செய்ததுதான்.

நம்பிக்கையின் கலங்கரை விளக்கம்

தற்போது அல்லு நாராயணம்மா அவரின் இடைவிடா முயற்சிகளுக்காக இந்த பகுதியில் உள்ள அனைத்து கிராம மக்களாலும், பெண்களாலும் மதிக்கப்படுகின்ற புகழ்பெற்ற மனிதராக திகழ்கிறார். அவரின் கிராமத்தில் மட்டுமல்லாது அருகாமையில் உள்ள கிராமங்களுக்கும் ஒரு வளம் பெற்ற நபராக இருக்கிறார். அவரது கணவரும் இடம் பெயர்வதை விட்டுவிட்டு பண்ணையில் வேலையில் ஈடுபட துவங்கிவிட்டார்.

கிராமத்தின் அமைப்பிற்கு அல்லு நாராயணம்மா ஒரு சொத்தாகவும், மற்ற பெண்களுக்கு உத்வேகம் அளிப்பவராகவும் உள்ளார். தற்போது வி.எப். ஏவில் 160 உறுப்பினர்கள் ஒரு துணைக்குழுவிற்கு 15 நபர்கள் என 10 துணைக்குழுக்களாக உள்ளனர். துணைக்குழுக்கள் தற்போது முழுமையான வளர்ச்சிக்கான ஆர்வலர்களாக இருந்து தங்களின் வாழ்வை மேம்படுத்த அரசின் திட்டங்களை பெற்று தருவதில் பணிகளை துவக்கியுள்ளனர்.

Ranchitha Kumaran and Siva Krishna Babu

Reliance Foundation

RCP, Project Office, 1st floor

Ghansoli, Navi Mumbai- 400701

Email: ranchitha.kumaran@reliancefoundation.org

Siva.Dhul@reliancefoundation.org

மூலம்: லீசா இந்தியா, டிசம்பர் 2015, வால்யூம் 17, இதழ் 4

செம்மை நெல் சாகுபடி: பெண்களின் வாழ்வை மாற்றியமைக்கும் ஒரு நடைமுறை

சுபர்மதி டிகி

உலகெங்கும் கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி மக்கள் நெல் சாகுபடியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அவர்களில் பாதி பேர் பெண்கள். அவர்கள் இன்னும் வெறும் காலோடும், அடிப்படை உபகரணமாக தங்களின் கையை கொண்டும் வேலையை தொடர்ந்து செய்து வருகிறார்கள். இந்த பெண்களின் உடல் ரீதியான ஒட்டுமொத்த சூழையை செம்மை நெல் சாகுபடி போன்ற வேளாண் உயிர்ச்சூழல் அணுகுமுறைகள் மூலம் குறைத்துள்ளது.

நான் எனது சிறுவயது முதலே அரிசியை உண்டும், அரிசி விளைவிக்கும் வேளாண் கலாச்சாரத்தை அனுபவித்தும் வளர்ந்தவள். எப்படி விவசாயிகள் மற்றும் விவசாயக் கூலிகள், பெரும்பாலும் பெண்கள் பல நாட்கள் இடுப்பு ஓடியக்கூடிய வேலையை வெயில், மழை, மற்றும் குளிர் காலங்களில் மற்ற பல வேலைகளோடு செய்து வருகின்றார்கள் என்பதை கவனித்து வந்துள்ளேன். அரிசியை விளைவிக்க பெண்கள் 27 முதல் 84 விழுக்காடு வரை தங்கள் உழைப்பை கொடுத்து, பெரும்பாலும் அவை கூலி கொடுக்கப்படாத, அங்கீகரிக்கப்படாத பணியாக இருப்பதால் “அரிசி பெண்களின் முதுகில் விளைவிக்கப்படுவதாகவே” உள்ளது.

தங்களின் உடலை முதலீடாக வைத்து மற்ற அனைத்து பணிகளையும் உருவாக்கி செய்யும் விவசாயக்கூலிகள் தான் உண்மையான உந்து சக்திகள். தூரதிஷ்டவசமாக அவர்களின் மூலதனம் பாராட்டி வளர்த்தெடுப்பதற்கு பதிலாக குறைத்து மதிப்பிடப்படுகிறது. உலகெங்கும் கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி மக்கள் நெல் சாகுபடியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அவர்களில் பாதி பேராகிய பெண்களே நமக்கு உணவளிக்கின்றனர். ஒரு கோடியில் பாதிக்கும் மேற்பட்ட பெண்கள் என்பது மிகப்பெரிய மக்கள் தொகை ஒரு தொழிற்நுட்பத்தில் ஈடுபட்டு அதன் தாக்கத்தை பெற்றிருப்பது. ஆயினும், நூற்றாண்டுகளாக, நெல் சாகுபடியில் பெண்களின் வேலைத் தன்மை என்பது விரிவடையாமலே உள்ளது. அவர்கள் இன்னும் வெறும் காலோடும், அடிப்படை உபகரணமாக தங்களின் கையை கொண்டும் சிறிதளவு அரிவாள் மற்றும் இதர சில உபகரணங்களின் துணை கொண்டும் தங்களின் வேலையை தொடர்ந்து செய்து வருகிறார்கள். இதனுடன் மேலும் நோய்கள், ஊட்டச்சத்து பற்றாக்குறை மற்றும் இதர குடும்ப பணிச்சூழல்களும் கை கோர்த்துக் கொள்கின்றன. இதன் பின்னணியில், செம்மை நெல் சாகுபடி என்கிற நெல் சாகுபடி முறையை பெண்களின் உடல் சார்ந்த மற்றும் பாலின

பிரச்சனைகள் புரிந்துகொள்ளாமல் புறக்கணித்து விட முடியுமா?

மாறிய பணிச்சூழலில் பணியின் அனுபவம்

செம்மை நெல் சாகுபடி என்பது வேளாண் உயிர்ச்சூழலை அடிப்படையாக கொண்டு நெல் பயிரிடும் முறையாகும். இது விவசாயிகள் குறைந்த தண்ணீர், விதை மற்றும் இரசாயனங்கள் மற்றும் பொதுவாக குறைவான கூலியாட்களை பயன்படுத்தி அதிக விளைச்சலை பெறுவதற்கு உதவுகிறது. இதன் முக்கியமான பரிந்துரை என்பது இளம் நாற்றுகளை, அதிக இடைவெளியில், அடிக்கடி களை எடுத்து, கூடுமானவரை தண்ணீரை அதிகம் நிறுத்தாமல் ஈரப்பதத்தை பராமரித்தும், விவசாயிகளின் செயல்முறைகள் மற்றும் நம்பிக்கையோடு சற்று வேறுபட்டு மண்ணின் வளத்தை இயற்கை வேளாண் முறைகளோடு மேலாண்மை செய்வது ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியதாகும். இந்த வேறுபட்ட செயல்பாடுகள் மற்றும் அது தொடர்பான பணி நிலைகள் உடற்றீதியாக மாறுபட்ட அனுபவங்களை உருவாக்குகிறது. இந்த செயல்பாடுகள் உண்மையில் எப்படி செய்யப்படுகிறது, ஏன் மாறுபட்ட தாக்கங்கள் உருவாகின்றன என்பது கீழேயும், அதன் கணக்கீடு விவரங்கள் அட்டவணை 1ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

மாறிய பணிச் சூழலில், பணியின் அனுபவத்தை புரிந்து கொள்ள, நிறைய அளவீடுகளில் அதாவது

ஒரு ஏக்கரில் பெண்கள் குனிந்த நிலையில் இருந்து களை பறிக்க 130-160 மணி நேரம் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் வேளையில் இயந்திர களைப் பறிக்கும் கருவி கொண்டு களை எடுக்கப்படுவதால் ஒரு ஏக்கருக்கு 16-25 மணி நேரம் மட்டுமே செலவிடப்படுகிறது.

பணி சூழல், அந்த சூழலில் செலவிடப்பட்ட நேரம், தோரணைகள், இந்த தோரணைகளுக்கு செலவிடப்பட்ட நேரம், கையாளப்பட்ட பொருட்களின் அளவு மற்றும் எடை, பணி பகுதி (உ.ம், நாற்றங்கால் அளவு, விவசாய கூலிகள் நடந்து வருவதற்கான தொலைவு மற்றும் பாலின சமத்துவத்தோடு கூடிய பணி பங்கெடுப்பு போன்றவற்றில் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்டது.

செம்மை நெல் சாகுபடியில் அதிக இடைவெளி விட்டு நடுவதால் பயிர் எண்ணிக்கை பெருமளவு குறைக்கப்படுகிறது. இது குறைவான விதை பயன்பாடு (2-3 கிலோ/ஏக்கருக்கு) மற்றும் நாற்றுகளை வளர்ப்பதற்கு சிறிய அளவிலான நாற்றங்கால் போன்றவை குறைகிறது. சிறிய நாற்றங்கால் என்பது மொத்தமாக வேலைப்பளுவை குறைப்பதை குறிக்கிறது. மேலும், இளம் நாற்றுக்கள் (8-15 நாட்கள்) நாற்றங்காலிலிருந்து நடப்படுவதால் அவை மிகவும் கவனமாக பிடுங்கி உடனடியாக நடப்பட வேண்டும், நாற்றங்காலும் நடவு வயலுக்கு அருகாமையில் தயார் செய்யப்பட வேண்டும். இது நாற்றங்காலில் இருந்து நடவு வயலுக்கு நாற்றுகளை எடுத்து வருவதற்கு உள்ள தூரத்தை குறைக்கிறது. மேலும் நாற்றுகளின் வயது குறைவாக உள்ளதாலும், அவற்றின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருப்பதாலும், நாற்றுகளின் எடையும் லேசாக இருக்கிறது. ஒரு குத்துக்கு மிகவும் குறைவான நாற்றுகள் (1-2 நாற்றுகள்) மட்டுமே நடப்படுவதால் நடவு செய்யும் கூலித் தொழிலாளர்களும் அதிக நேரம் சேற்றில் நிற்க வேண்டியதில்லை.

அதிக இடைவெளி விட்டு நடுவதால் அதிக களைகள் வளர்கின்றது. எனவே, அவற்றை கட்டுப்படுத்துவதற்கு கையால் களையெடுக்கும் போது அதிக நேரம் எடுப்பதால், செம்மை நெல் சாகுபடியில் களைக்கருவியை பயன்படுத்துவது என்பது பொதுவாக உள்ளது. களைக் கருவிகளை பயன்படுத்துவதால் களைகள் கட்டுப்படுத்தப்படுவதோடு மேலும் மண்ணில் காற்றோட்டத்தை அதிகரித்து வேரின் வளர்ச்சியை துரிதப்படுத்தவும் மற்றும் மண்ணில் உள்ள நுண்ணுயிர்களுக்கு பயனளிக்கவும் செய்கிறது. களைக் கருவியை பயன்படுத்துவதால் எப்போதும் குனிந்தே களை எடுக்கும் நிலையில் இருந்து பெண்களை நேராக நின்ற நிலையிலே களை எடுக்கும் வகையில் மாற்றி உள்ளது. சிறிய மாற்றங்களான கொஞ்சம் வேலை-கொஞ்சம் ஓய்வு, பணி நேரம் குறைவது, குனிந்த நிலையில் இருந்து நிமிர்ந்த நிலை, நீர் சேர்ந்த நிலத்தில் நிற்கும் நேரத்தை குறைப்பது மற்றும் ஆண்களும் கையால் களை எடுக்கும் வகையில் அவர்களின் பங்கெடுப்பை அதிகரித்தும் போன்ற காரணங்களால் பெண்களின் உடல் சுமையை பெருமளவில் குறைக்கிறது.

செம்மை நெல் சாகுபடியின் பயன்கள் பரிந்துரைக்கப்பட்ட தொழிற்நுட்பங்கள் எந்த அளவிற்கு கடைபிடிக்கப்படுகின்றது என்பதை பொருத்தே அமைகிறது. விவசாயிகளை பொருத்த மட்டில் அவர்கள் அனைத்து பரிந்துரைகளையும் ஒவ்வொரு வருடமும் பின்பற்றுவது என்பது எப்போதுமே சாத்தியமில்லை. உதாரணத்திற்கு, வயதான பெண்கள் களைக் கருவிகளை பயன்படுத்துவதற்கு பதிலாக கையால் களை எடுப்பதையே தொடர்ந்து கடைபிடித்து வருகின்றார்கள். ஆகவே, அவர்கள் களை எடுக்கும் போது ஏற்படும் வலியில் இருந்து இன்னும் விடுபட முடியவில்லை. ஆனால் அவர்கள் நாற்றங்காலில் இருந்து நாற்றுகளை பறிக்கும் போதும், அவற்றை நடவு செய்யும் போதும், நாற்றங்காலில் இருந்து நடவு வயலுக்கு குறைந்த எடை கொண்ட நாற்றுகளை எடுத்து வரும் போதும் அவர்களின் வலி குறைவதை உணருகின்றனர். செம்மை நெல் சாகுபடி முறையில் அரிசி உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகள் பொதுவாக மகிழ்ச்சியாக இருக்கும் அதே வேளையில் விவசாயக் கூலிகள் அறுவடை செய்யும் போது கட்டுகள் அதிகமாக இருப்பதால் அவற்றை கையாளுவது சிரமமாக உள்ளதாக தெரிவிக்கின்றனர்.

அட்டவணை 1ல் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, செம்மை நெல் சாகுபடியானது, அடிப்படையில் பெண்கள் பணி செய்யும் சூழலில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. செம்மை நெல் சாகுபடி தொழிற்நுட்பத்தில் நெல் வயல்கள் இனிமேலும் தொடர்ந்து தண்ணீரை அதிக அளவு நிறுத்த வேண்டியதில்லை என்பதால் பெண்கள் அதிக நேரம் வயலில் நின்று அதனால் ஏற்படும் நோய்களில் இருந்து அவர்களை விடுவிக்கிறது. இப்போது நடைமுறையில் உள்ள தண்ணீரை அதிக அளவு நிறுத்த வேண்டிய நிலையில் பெண்கள் பொதுவாக ஒரு ஏக்கரில் 400-500 மணி நேரம் குனிந்து கொண்டே நாற்றுகளை பறித்தும், நாற்றுகளை எடுத்து செல்வதிலும், நடவு வயலில் நடுவதிலும், களை பறிக்கும் போதும் நிற்க வேண்டி வரும். நெல் வயல்களில் தண்ணீர் அதிகமாக நிறுத்தி அதில் பெண்கள் நெடு நேரம் நிற்கும் போது, நோய்கள் அதிகரிப்பதற்கு அதிக வாய்ப்பு இருப்பதால், அதன் வாயிலாக அவர்களின் உடல் ஆரோக்கியம் பாதிப்படைவதோடு, வேலை செய்யும் திறன் குறைவதோடு, வருமானமும் குறைந்து, அவர்கள் சம்பாதிக்கும் பணத்தை உடல் பாதிப்புகளுக்காக செலவிடப்படுவதோடு, சில நேரங்களில் அவர்களை கடனாளியாகவும் ஆக்கிவிடுகிறது.

செம்மை நெல் சாகுபடி வயல்களில் அவர்கள் வேலை செய்யும் நாட்களில் அவர்களின் கைகள் மற்றும் கால்களில் தொற்றுக்கள் மற்றும் உடல்

அட்டவணை 1: பெண்கள் செய்யும் பணிகள் குறித்த ஓர் ஒப்பீடு

பணிகள்	செம்மை நெல் சாகுபடி முறை	வழக்கமான முறை
நாற்றங்கால் மேலாண்மை	ஒரு ஏக்கருக்கு 3-5 கிலோ விதை நாற்றங்கால் அளவு விதைப்பதற்கும், நிர்வகிப்பதற்கும் தகுந்தாற்போல் சிறியதாக இருக்கும். நாற்றங்காலில் தண்ணீரை தேக்க வேண்டிய தேவையில்லை.	ஒரு ஏக்கருக்கு 30-40 கிலோ விதை உழுவதற்கும், உரங்கள் பயன்படுத்துவதற்கும், விதைப்பதற்கும் மற்றும் நிர்வகிப்பதற்கும் ஏற்ப பெரிய அளவிலான நாற்றங்கால் நாற்றங்கால் பெரும்பாலும் பல அங்குலங்கள் தண்ணீர் தேக்க வேண்டும்.
நாற்று பறிப்பு	விதைத்த பிறகு 8-15 நாட்கள் கழித்து நாற்று பறிக்கப்படுகிறது. (எனவே நாற்றங்காலை பராமரிப்பதற்கு குறைவான நேரமே தேவைப்படும்) நாற்றுக்கள் மண்ணோடு சேர்ந்து கவனமாக எடுக்கப்பட்டு உடனடியாக நடவு வயலுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டு நடப்படுகிறது.	விதைத்த பிறகு 30 நாட்கள் கழித்து நாற்று பறிக்கப்படுகிறது. பெண்கள் நாற்றுக்களை பறிப்பதற்காக குனிந்த நிலையில் அல்லது தண்ணீர் நிறைந்த சேற்றில் அமர்ந்து, வேர்களில் இருந்து மண்ணை சுத்தம் செய்து, பிறகு கட்டுகளாக கட்ட வேண்டும். அதிக நாட்கள் ஆன நாற்றுக்களை பிடுங்குவதற்கு அதிக சக்தியும், நேரமும் தேவைப்படும்.
நாற்றுக்கள் எடுத்துச் செல்லப்படுவது	நாற்றுக்களை எடுத்துச் செல்லும் தட்டுக்களின் எடை 5-6 கிலோ அல்லது வயதுடைய நாற்றுக்களாக இருக்கும் பட்சத்தில் 13-15 கிலோவாக இருக்கும். ஒரு ஏக்கருக்கு தேவையான நாற்றுக்களின் 80-145 கிலோ வரை இருக்கும். வேறுபல காரணங்களால் வயதுடைய நாற்றுக்களாக இருக்கும் பட்சத்தில் 200-250 கிலோ இருக்கும். நாற்றுக்களை பிடுங்கி நடவு வயலுக்கு எடுத்துச் செல்வதற்கு 7-25 மணி நேரம் செலவாகும். செம்மை நெல் சாகுபடியில் ஈடுபடும் விவசாயிகள் பெரும்பாலும் தங்களின் நாற்றங்காலை நடவு வயலுக்கு அருகாமையிலே அமைப்பதால் எடுத்துச் செல்வதற்கான தூரம் குறைவாகவும், சில நடைகள் மட்டுமே போதுமானது.	நடவேண்டிய நாற்றுக்கள் நாற்றங்காலில் இருந்து நடவு வயலுக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். ஆண்கள் 8-100 கிலோ வரை எடை கொண்ட நாற்றுக் கட்டுகளையும், பெண்கள் 7-30 கிலோ வரை எடை கொண்ட கட்டுகளை எடுத்துச் செல்லும் போக்குவரத்து முறைகளுக்கு தகுந்தாற்போல் கொண்டு செல்ல வேண்டும். ஒரு ஏக்கருக்கு தேவைப்படும் நாற்றுக்களின் எடை 400 முதல் 1200 கிலோ , பெரும்பாலும் இதனை தலையில், தோள்களில், வண்டியில் மற்றும் சைக்கிள்களில் கொண்டு சென்று நடவு வயலில் பரப்பிவிட வேண்டும். நாற்றங்காலில் இருந்து நாற்றுக்களை பிடுங்கி நடவு வயலுக்கு கொண்டு செல்வதற்கு 80 -150 மணி நேரம் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.
நாற்று நடுதல்	நாற்றுக்களை நட்டும் போது பெண்கள் 150-300 கிராம் எடை கொண்ட நாற்றுக்களை கையில் பிடித்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் இளம் நாற்றுக்களை சேற்றில் அகன்ற இடைவெளியில் நட வேண்டும். ஒரு நிமிடத்திற்கு 6-10 நாற்றுக்களை நட வேண்டும். ஒரு ஏக்கர் நடுவதற்கு 70-90 மணிநேரம் செலவிடப்படுகிறது.	நாற்றுக்களை நட்டும் போது பெண்கள் 1-1.5 கிலோ எடை கொண்ட அதிக வயதுடைய நாற்றுக்களை கையில் வைத்திருக்க வேண்டும். நெருக்கமாக நடுவதால் பெண்கள் ஒரு நிமிடத்திற்கு 40 முதல் 50 முறை சேற்றில் தங்களின் கைகளை மணிக்கட்டுவரை முக்கி எடுக்க வேண்டும். நாற்றுக்களை ஒரு ஏக்கர் நடுவதற்கு 120 முதல் 150 மணி நேரம் செலவிடப்படுகிறது.
களை பறித்தல்	இயந்திர களைப் பறிக்கும் கருவி கொண்டு களை எடுக்கப்படுவதால் ஒரு ஏக்கருக்கு 16-25 மணி நேரம் செலவிடப்படுகிறது. விவசாயிகள் பொதுவாக 2-3 முறை களை எடுக்கின்றனர். மேலும் களைகள் வளர்வதை பொருத்து கூடுதலாக ஒரு முறை கையால் களை பறிக்க 5-9 மணி நேரம் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.	ஒரு ஏக்கர் களை பறிக்க பெண்கள் குனிந்த நிலையில் இருந்து களை பறிக்க 130-160 மணி நேரம் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

வலியின் தீவிரம் குறைவதாகவும், சமைப்பதற்கும், சாப்பிடுவதற்கும், ஓய்வெடுப்பதற்கும் நிறைய நேரம் கிடைப்பதாகவும் பெண்கள் தெரிவிக்கின்றனர். முக்கியமாக அவர்கள் தெரிவிக்கும் காரணங்களில் தண்ணீர் தேங்கும் வயல்களில் அதிக நேரம் அவர்களின் கைகள் மற்றும் கால்கள் இருக்க

வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்றும், கையால் களையெடுப்பு போன்ற சில பணிகளில் ஆண்களின் பங்கெடுப்பினால் அவர்களின் வேலைப்பளுவும், வேலை நேரமும், பணியின் அளவும் குறைவதாகவும் தெரிவிக்கின்றனர்.

நெல் நாற்று நடுவது முழுவதும் பெண்களால் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

கவனம் செலுத்துவதற்கான தேவை

செம்மை நெல் சாகுபடி போன்ற வேளாண் உயிர் சூழல் அணுகுமுறைகள் ஏற்கனவே பின்தங்கிய பிரிவில் உள்ள மக்களை ஏழ்மைக்கும், நோய்களுக்கும் தள்ளிவிடாது. இந்த குறிப்பிடத்தக்க முறையிலான நெல் சாகுபடி குறித்து மிகவும் சிறிய அளவில் மட்டுமே விவாதங்கள் மற்றும் தரவுகள் உள்ளன. எனவே, இதில் மேலும் ஆராய்ச்சிகள் தேவைப்படுகிறது. அது போலவே, விரிவாக்கப் பணிகளில் ஈடுபடும் நிறுவனங்கள் மத்தியில் கவனத்தை ஈர்த்து தொழிற்நுட்பங்கள் மற்றும் உபகரணங்களை பயன்படுத்தும் போது அவை ஆண்கள் மற்றும் பெண்களை ஈடுபடுத்தி அவர்களின் உடல் ரீதியாக ஏற்படும் தாக்கங்களையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் செழித்தால், வேளாண்மையும் செழிக்கும். செம்மை நெல் சாகுபடியின் சூழல் தர்க்கம், உடல் ரீதியான தர்க்கத்தையும் பெற்றுள்ளது. எனவே உழைத்துக் கொண்டிருக்கும் நமது பெண்கள் குறித்து தீவிரமாக கவலை கொண்டிருந்தால் நமக்கு அதிக கவனம் தேவைப்படுகிறது.

நன்றிகள்

எனது ஆய்வுக்கான ஊக்கமும், கருத்துக்களையும் அளித்த நெதர்லாந்து நாட்டின் வாகனீன் பல்கலைக்கழகம் என்.டபுள்யு. ஓ. - டபுள்யு.ஓ.டி.ஆர்.ஓவை சேர்ந்த ஒலிவியா வென்ட் மற்றும் முனைவர். நார்மன் உப்ஹாப் மற்றும் தங்களின் ஆதரவையும், அறிவையும் பகிர்ந்து கொண்ட இந்தியாவின் ஒரிஸ்ஸா மாநிலத்தின் சம்பவில் உள்ள எனது சக பணியாளர்களுக்கும் நன்றிகள்.

Sabarmatee Tiki works with Sambhav, a grassroots-level NGO focusing on environmental and gender issues in Odisha, India, and is pursuing her PhD at Wageningen University, The Netherlands (sabarmatee@gmail.com).

மூலம்: லீசா இந்தியா, டிசம்பர் 2015, வால்யூம் 17, இதழ் 4